

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(92) 110 endelig udg. - SYN 412

Bruxelles, den 11. maj 1992

Forslag til
RADETS DIREKTIV
om betingelser for tildeling og
udnyttelse af tilladelser til
forundersøgelse, efterforskning
og indvinding af kulbrinter

(forelagt af Kommissionen)

GENEREL BEGRUNDELSE

Indledning

1. Med offentliggørelsen af hvidbogen⁽¹⁾ i juni 1985 ("Gennemførelse af det indre marked") og vedtagelsen af Den Europæiske Fælles Akt i december 1985 blev gennemførelsen af et indre marked inden udgangen af 1992 en af de vigtigste målsætninger for Fællesskabet.

Med Fællesakten indføjedes en artikel 8 A i Traktaten. I denne artikel er det indre marked defineret som "et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital". Denne definition omfatter også energi.

Energi er desuden en så afgørende faktor for al økonomisk aktivitet i Fællesskabet, at man ikke kan forestille sig, at det indre marked kan gennemføres uden et integreret indre energimarked. I de energipolitiske mål for Fællesskabet, som Rådet vedtog i 1986⁽²⁾, nævnes også udtrykkeligt behovet for "bedre integration, uden hindringer for samhandelen, af det indre energimarked med henblik på at forbedre forsyningssikkerheden, nedbringe omkostningerne og styrke den økonomiske konkurrenceevne".

2. Der er allerede opnået eller ved at blive opnået væsentlige fremskridt i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked for energi. Efter en første etape, hvor bl.a. Rådets direktiver om elektricitetstransit⁽³⁾, gastransit⁽⁴⁾ og prisgennemsigtighed⁽⁵⁾ blev vedtaget, oversendte Kommissionen to forslag til Rådet til direktiv om fælles regler for det indre marked for henholdsvis elektricitet og naturgas⁽⁶⁾. Hvad angår gasdirektivet omfatter de foreslåede fælles regler ikke produktionssektoren. Nærværende forslag udgør således for gassektoren den supplerende del af den anden fase, som er påbegyndt, samtidig med at det også har til formål at fjerne de sidste væsentlige hindringer for gennemførelsen af det indre marked på olieområdet, hvor der næsten ikke er flere restriktioner tilbage for konkurrencen inden for olieforarbejdningsindustrien.

(1) KOM(85) 310 endelig udg., 14.6.1985.

(2) EFT C 241 af 25.9.1986.

(3) EFT L 313 af 13.11.1990, s. 30.

(4) EFT L 147 af 12.6.1991, s. 37.

(5) EFT L 185 af 17.7.1990, s. 16.

3. Forundersøgelse, efterforskning og indvinding af olie og naturgas udgør stort set én og samme aktivitet, som er underkastet ensartede fysiske, tekniske og juridiske vilkår, og som derfor bør gennemføres inden for en fælles ramme, som adskiller sig både fra reglerne for olieforarbejdningsindustrien og reglerne for elproduktion. Inden for disse rammer er denne virksomhed - forskellig fra medlemsstat til medlemsstat - fortsat underkastet restriktioner, som kan forklares ved kulbrinternes betydning for den økonomiske aktivitet og de traditionelle særlige forhold ved minedriftsordningerne, men dette er uforeneligt med gennemførelsen af det indre marked. Det forudsætter bl.a. en harmonisering af betingelserne for adgang til og udøvelse af denne virksomhed under iagttagelse af medlemsstaternes rettigheder og ansvar i forbindelse med forvaltningen af deres kulbrinteressourcer.

Generel ramme for virksomheden

4. Kulbrinter kan anvendes til mange forskellige formål (brændsel til fremstilling af el og varme, brændstoffer til transport, råstof til den kemiske og petrokemiske industri), og dette gør, at de kommer til at spille en væsentlig rolle i den økonomiske aktivitet, idet der også er tale om en begrænset ressource i Fællesskabet. Fællesskabets produktion leverer kun 24% af olieforbruget og 62% af gasforbruget i Fællesskabet.
5. Kulbrinteressourcerne tilhører i de fleste medlemsstater staten. Forvaltningen af dem falder under alle omstændigheder ind under de offentlige myndigheder, som i forbindelse med udførelsen af dette arbejde som oftest forfølger bredere mål end selve effektiviteten ved den individuelle udnyttelse af de forskellige produktionsområder. Der er f.eks. tale om følgende:
- a) styret forvaltning af de samlede ressourcer
 - b) landets forsyningssikkerhed
 - c) indtægter for staten
 - d) udvikling af den nationale økonomi, bl.a.:
 - leverandørindustrien (entreprenører og materielle leverandører og tjenesteydere)
 - de nationale producenter, bl.a. offentlige virksomheder, og
 - forarbejdningsindustrien (petrokemiske industri, gasdistribution osv.).
6. Med henblik på opfyldelsen af disse mål kan de offentlige myndigheder i forskellig grad i de forskellige medlemsstater være nødsaget til at underkaste adgang til efterforskning og produktion af kulbrinter visse restriktioner, som i det væsentligste består i:

- delvis at forbeholde nationale virksomheder indvindingen, ved at der enten direkte gives koncession til visse områder, eller ved at det kræves, at de skal deltage i de konsortier, som anmoder om tilladelse,
- at fritage de offentlige virksomheder for visse betingelser, som de private virksomheder skal opfylde,
- at begrænse virksomhedernes kommercielle frihed med hensyn til valg af leverandører, kunder, ansatte eller transportmidler for kulbrinterne.

7. De offentlige myndigheders kontrol med udnyttelsen af kulbrinter udøves derfor ikke kun via overholdelse af sikkerhedsnormer, miljøstandarder, arealanvendelse som inden for anden virksomhed, men også via:

- virksomhedernes nationalitet og status (private eller offentlige)
- den måde, hvorpå de planlægger at foretage eller reelt foretager indvindingen
- de producerede produkters modtagere.

Disse restriktioner kan fastsættes formelt via lovgivningen, men også når dette ikke er tilfældet, giver den skønsmagt, som de offentlige myndigheder har i forbindelse med tildeling af tilladelser, dem mulighed for at kræve, at de ansøgende virksomheder forpligter sig på denne måde. Der er nogle af disse restriktioner, som er i modstrid med Traktatens bestemmelser, bl.a. vedrørende de frie varebevægelser og etableringsretten.

8. Vilkårene for udnyttelse af kulbrinter har to andre væsentlige kendetegn:

- der er tale om risikoinvesteringer. Først efter meget bekostelige forarbejder kan det fastslås, om der er tale om en kulbrinteforekomst, og hvor stor forekomsten er inden for en koncession; dette gælder især i Nordsøen;
- adgangen til virksomheden begrænses af forekomsten af kulbrinter. Desuden er det i de områder, hvor der findes kulbrinter, ikke fysisk eller økonomisk muligt eller ønskeligt at øge anlæggene og operatørerne.

Disse forhold gør det berettiget at give rettighedshaverne en eneret for de områder, som de får ret til at udnytte, og sikkerhed for, at de kan udnytte denne ret i tilstrækkelig lang tid til, at der kan ske en rimelig aflønning af risikokapitalen.

Den nuværende situation i Fællesskabet

10. Hvad angår medlemsstaterne er den nuværende situation i sektoren karakteriseret ved følgende faktorer:

- en tendens til liberalisering af sektoren. En række medlemsstater har i den sidste halve snes år lempet deres ordning væsentligt på papiret eller i praksis.
- mætning af sektoren. Som allerede anført ovenfor, er Fællesskabets ressourcer begrænsede. De områder, som der allerede er blevet givet tilladelse til, indeholder sandsynligvis den største andel, og det kan ikke forventes, at der vil blive gjort store fund i de områder, som endnu ikke er blevet tildelt. Der er imidlertid stadig tale om betydelige reserver. Der er endnu ikke produktion i alle de områder, der er blevet givet tilladelse til, og det kan forventes, at ny teknologi vil gøre det muligt at udnytte marginalzoner, hvis udnyttelse ikke er rentabel i dag. Desuden giver proceduren med "tilbagegivelse", dvs. pligt for rettighedshaveren til at tilbagegive de dele af koncessionerne, som ikke er blevet udnyttet inden for de aftalte frister, ligeledes mulighed for nye tilladelser.
- fortidens betydning. Sektorens konkurrencesituation er styret af vilkår, som er blevet fastsat langt tilbage som følge af den meget lange periode, som koncessionerne dækker, og hvoraf nogle af de mest givtige ikke er underkastet forpligtelsen til tilbagegivelse.

11. På fællesskabsplan skal der fra og med den 1.1.1993 være fuld konkurrence i forbindelse med de aftaler om leverancer og arbejder, som sektorens virksomheder indgår, i de fleste medlemsstater (lidt senere i Spanien, Portugal og Grækenland), i henhold til direktiv 90/531/EØF af 17. september 1990. Kommissionen vedtog den 6. november 1991 et forslag, som går ud på at supplere dette direktiv, således at det også kommer til at omfatte tjenesteydelser. Det skal i denne forbindelse nævnes, at dette direktiv omfatter en alternativ ordning for sektoren for fremstilling af kulbrinter og fast brændsel. Denne ordning indebærer bl.a., at tilladelserne skal tildeles på en ikke-diskriminatorisk og gennemsigtig måde.

Desuden vedtog Kommissionen den en meddelelse til Rådet, hvori der gøres status over fremgangsmåden, fremskridtene og retningslinjerne for arbejdet med teknisk harmonisering og standardisering inden for energiområdet.

12. Målsætninger

1. Skabelsen af et indre marked uden indre grænser indebærer lige adgang for virksomhederne til at udnytte kulbrinteressourcerne og fri bevægelighed for disse produkter mellem medlemsstaterne indbyrdes.

2. På trods af de fremskridt, der er gjort i en række medlemsstater, er adgangen til at foretage forundersøgelse, efterforskning og indvinding af kulbrinter stadig alt for ofte forbundet med forskelsbehandling og restriktioner eller vilkår, som er uforenelige med gennemførelsen af disse målsætninger.
3. For at afhjælpe denne situation er det nødvendigt, at der fastlægges fælles regler, som sikrer, at tildeling af tilladelser sker efter ikke-diskriminatoriske og gennemsigtige procedurer, og at såvel adgang til som udøvelse af virksomheden ikke underkastes betingelser, som ikke er teknisk eller økonomisk begrundet.
4. For at nå dette mål fuldt ud bør disse regler også gøre det muligt at begrænse de restriktive virkninger af de tilladelser, som allerede er meddelt. I denne forbindelse bør virksomhederne dels fritages for visse forpligtelser, som ikke længere er tilladte fremover, dels bør det gøres muligt i rimeligt omfang at tillade adgang for andre virksomheder til de områder, som har været forbeholdt én enkelt virksomhed på diskriminatoriske vilkår.

Gennemførelsen af disse mål vil øge konkurrencen inden for sektoren. Det vil bidrage til en nedbringelse af omkostningerne, stimulere indvindingsarbejdet og produktionen og dermed øge Fællesskabets selvforsyningsgrad for kulbrinter og på en mere generel måde forbedre forsyningssikkerheden for energi. Den frie bevægelighed for olie og gas i Fællesskabet vil blive lettet, og derved suppleres det arbejde, som Kommissionen har iværksat for at åbne gasmarkedet vedrørende transmission og distribution.

Generelle principper

13. Kommissionens forslag bygger på følgende generelle principper:
 1. Medlemsstaterne bevarer deres selvbestemmelsesret med hensyn til kulbrinteressourcerne. Derved berører forslaget ikke medlemsstaternes rettigheder vedrørende den langfristede forvaltning af disse ressourcer, den indtægt, de får derfra, og deres administration på kort sigt.
 2. I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet bevarer medlemsstaterne retten til at vælge eller opretholde den ordning, som er bedst egnet i forhold til de naturlige udnyttelsesvilkår, og den politik, der føres vedrørende forvaltningen af disse ressourcer på lang sigt.
 3. Forslaget har således ikke til formål at fastsætte detaljerede bestemmelser, men indeholder en ramme for procedurer og generelle principper, som disse ordninger kan anvendes indenfor.

4. Den fremgangsmåde, der er fulgt i denne forbindelse, udspringer af de specifikke vilkår ved udnyttelse af disse ressourcer. Den er forskellig fra den fremgangsmåde, der er valgt i forslaget til direktiv om fælles regler i det indre marked for elektricitet, og bygger til dels også på den fremgangsmåde, der er valgt i forbindelse med direktiverne om offentlige indkøb.

Midlerne

14. Det skal sikres, at alle enheder har ikke-diskriminatorisk adgang (forudsat at de har den nødvendige kapacitet) til virksomhed som forundersøgelse, efterforskning og indvinding og ikke-diskriminatorisk udøvelse af denne virksomhed. I denne forbindelse fastsættes det:

- a) at eneretten til at forundersøge, efterforske og indvinde kulbrinter fremover kun kan gives via ikke-diskriminatoriske procedurer, som er åbne for alle enheder;

- b) at den ikke-diskriminatoriske fremgangsmåde ved meddelelse af tilladelser skal gøres endnu mere gennemsigtig og styrkes:

- ved at anvende procedurer, som er åbne for alle interesserede virksomheder, idet der foretages den nødvendige offentlige indkaldelse af ansøgninger,
- ved, at de objektive kriterier, hvorpå afgørelserne træffes, fastsættes og offentliggøres,
- ved at gøre alle berørte parter opmærksom på de vilkår, der gælder for meddelelse af tilladelser;

- c) at de vilkår og forpligtelser, som kan pålægges virksomhederne i forbindelse med meddelelse eller udøvelse af tilladelserne, udelukkende er begrundet i:

- behovet for at gennemføre udnyttelsen, samt
- samfundsmæssige hensyn såsom overholdelse af miljøstandarder, sikkerhedskrav, krav til den offentlige sundhed, forsvaret eller ressourceforvaltningspolitikken, og
- inddrivelse af de indtægter, som medlemsstaterne får via udnyttelsen af kulbrinter;

og at de enheder, som inden for rammerne af allerede tildelte tilladelser er underkastet vilkår og forpligtelser, som er ubegrundede i denne forbindelse, fritages herfor;

- d) at når der allerede er givet tilladelse efter en ikke-konkurrencemæssig procedure, skal der også kunne gives andre enheder adgang til de dele af det koncessionerede område, som endnu ikke er blevet udnyttet.

KOMMENTARER TIL FORSLAGET

Anvendelsesområde og personkreds

15. Direktivet gælder hovedsagelig for de nationale juridiske rammer, inden for hvilke virksomhed som forundersøgelse, efterforskning og indvinding af kulbrinter finder sted, dvs. de tilladelser, for hvilke definitionen (art. 1.3) fastlægger direktivets materielle anvendelsesområde. Det er således i forhold til dette anvendelsesområde, at personkredsen fastlægges, dvs. de enheder (art. 1.2), som anmoder om eller er i besiddelse af en tilladelse, samt de kompetente myndigheder (art. 1.4), dvs. de offentlige myndigheder (art. 1.1), som meddeler tilladelserne. Følgende bør bemærkes:

i) i forbindelse med tilladelserne er følgende ikke omfattet af definitionen:

- kontrakter, hvor de offentlige myndigheder eller en enhed overlader udøvelsen af virksomheden til en (anden) enhed mod betaling, og som derfor falder ind under direktiverne om offentlige indkøb;
- tilladelser, som ikke omfatter nogen eneretstilladelse, som det generelt er tilfældet i forbindelse med tilladelse til forundersøgelser;

ii) med hensyn til enhederne skelnes der ikke mellem offentlige eller private virksomheder.

Territorialt anvendelsesområde

16. Direktivet gælder for medlemsstaternes territorium samt for de områder, hvor disse udøver deres selvbestemmelsesret på de i Traktaten fastsatte vilkår.

Tidsmæssigt anvendelsesområde

17. Artikel 14 indeholder bestemmelser om, at medlemsstaterne skal efterkomme direktivet inden den 1.1.1993. Desuden gælder direktivet kun for tilladelser, som meddeles efter dette tidspunkt. Det vil imidlertid sandsynligvis kunne anvendes tidligere i de tilfælde, hvor tilkendelsesprocedurerne er igangsat inden denne dato. Dette er begrundet i det begrænsede antal geografiske områder, der kan anvendes, og som endnu ikke udnyttes, samt behovet for at hindre, at disse udloddes på vilkår, som ikke er i overensstemmelse med direktivet, mellem tidspunktet for dets vedtagelse og tidspunktet for dets iværksættelse.

18. Direktivet gælder også for tilladelser, som er meddelt inden direktivets gennemførelse i to tilfælde:

- når enhederne inden for rammerne af disse tilladelser er underkastet andre betingelser, forpligtelser og krav end de i artikel 7 tilladte
- i det i artikel 8 nævnte tilfælde (jf. punkt 26).

Det skal bemærkes, at i disse to tilfælde sættes der i direktivet ikke spørgsmålstejn ved tildelingen af disse tilladelser, men visse virkninger begrænses, således at direktivet får en gavnlig og afbalanceret virkning mellem de forskellige medlemsstater. Det fastsættes, at begrænsningen af rettighederne i disse tilfælde sker mod en godtgørelse fra de pågældende medlemsstater, i henhold til deres lovgivning.

Direktivets formål

19. Formålet med direktivet er at sikre en ikke-diskriminatorisk adgang til virksomheden og en ikke-diskriminatorisk udøvelse af denne virksomhed (artikel 2, stk. 1). I øvrigt bevarer medlemsstaterne deres ret til at forbyde enhver virksomhed på visse dele af deres territorium af samfundsmæssige hensyn eller at gøre udøvelse af denne virksomhed afhængig af iagttagelse af disse hensyn (artikel 3). Artikel 4-8 indeholder bestemmelser om gennemførelse af dette mål.

Reglerne for meddelelse af tilladelser (artikel 4, 5, 6, 7 og 8)

Princippet:

20. Tilladelserne må kun meddeles på de betingelser, der er fastsat i direktivet, dvs. dels i overensstemmelse med gennemsigtige procedurer, der gælder for alle enheder, dels således at der ikke pålægges enhederne andre betingelser, end hvad der er fastsat.

Indledning af procedurerne (artikel 4)

21. Procedurerne skal være åbne for alle, og der skal ske en offentlig indkaldelse af ansøgninger (artikel 4, stk. 1 og 2). Medlemsstaterne anvender to former for procedurer:

- procedurer, som indledes på de offentlige myndigheders initiativ, når der er tale om at meddele et relativt stort antal tilladelser, hvilket normalt er tilfældet i Nordsøen, og
- de procedurer, som indledes efter en ansøgning fra en enhed.

Anmodninger om tilladelse, som vedrører ændringer i enhederne, men som ikke berører de rettigheder og forpligtelser, der er fastlagt i den oprindelige tilladelse (stk. 3) er ikke omfattet. Ved overdragelse til en anden enhed af en del af eller af alle de rettigheder, som en enhed har i henhold til en gældende tilladelse, er det medlemsstaterne selv, der bestemmer, om denne overdragelse gør tildeling af en ny tilladelse påkrævet, og om de i artikel 4, stk. 1 og 2 fastsatte procedurer således skal anvendes.

Tilladelsernes varighed og omfang (artikel 5)

22. Den lige adgang for enhederne til virksomheden indebærer, at tilladelsernes varighed og omfang skal begrænses, så de står i et rimeligt forhold til de økonomiske og tekniske vilkår for en effektiv udnyttelse, således at der ikke gives tilladelse til én enkelt enhed til i urimelig lang tid at udnytte et område, hvor andre operatører også kunne udøve deres virksomhed.

Proceduregennemsigtighed (artikel 6)

23. For at være gennemsigtige skal procedurerne opfylde tre betingelser:
- beslutningerne skal træffes på grundlag af objektive kriterier, som fastlægges og offentliggøres på forhånd;
 - alle betingelser og forpligtelser af generel karakter, som virksomhederne skal opfylde, skal udarbejdes og stilles til rådighed for enhederne, inden ansøgningerne indsendes;
 - kriterier, betingelser og forpligtelser skal anvendes ikke-diskriminatorisk.

Betingelser for tildeling af tilladelser og udnyttelse heraf (artikel 7)

24. Det bør undgås, at tildeling og benyttelse af tilladelserne underkastes betingelser eller forpligtelser, som ikke har direkte forbindelse med en optimal udnyttelse af koncessionen, således at virksomhederne f.eks. ikke selv frit kan vælge deres partnere, ansatte, leverandører, kunder eller transportmidler for kulbrinterne.

Det er kun de betingelser, som er i overensstemmelse med ovennævnte målsætning, som kan pålægges virksomhederne. Det samme gælder for betingelser og forpligtelser i forbindelse med forhold af samfundsmæssig betydning som nævnt i artikel 3 og finansielle forpligtelser over for medlemsstaterne.

25. Det må ligeledes undgås, at de offentlige myndigheder griber ind i enhedernes forvaltning, bl.a. hvad angår de aftaler, som enhederne indgår. Myndighedernes kontrol skal således begrænses til den nødvendige kontrol for at sikre, at de betingelser, der nævnes ovenfor, overholdes. Heraf følger, at medlemsstaterne ikke kan kræve, at en national virksomhed, som ellers også udøver den virksomhed, som direktivet vedrører, skal deltage i en enheds kapital eller indkomst. Desuden skal denne virksomhed opføre sig som "sleeping partner".

Eksisterende tilladelser (artikel 8)

26. Som anført ovenfor (jf. punkt 18) gælder direktivet kun fuldt ud for tilladelser, som er tildelt efter dets iværksættelsesdato. Det rejser spørgsmålet om de tilladelser, i henhold til hvilke enheder har fået eneretstilladelse til at udnytte geografiske områder efter en procedure, som andre enheder ikke har fået ret til at deltage i. Sådanne eneretstilladelser strider mod princippet om lige adgang til ressourcerne.

For at afhjælpe denne situation indeholder artikel 8 bestemmelse om, at de dele af de pågældende områder, som endnu ikke er blevet udnyttet, skal gives tilbage til de pågældende medlemsstater, og at der skal tildeles nye tilladelser for de pågældende dele. Der er således tale om anvendelse i særlige tilfælde af den såkaldte tilbagegivelsesmetode, som allerede anvendes bl.a. i Nordsøen.

Forskellige bestemmelser (artikel 9, 10, 11, og 13)

27. Forbindelserne med tredjelande. Liberaliseringen af sektoren vil være til fordel for alle enheder, der er etableret i Fællesskabet, herunder datterselskaber af virksomheder i tredjelande. Fællesskabets virksomheder formodes at kunne nyde godt af tilsvarende fordele i tredjelande. Artikel 9 fastlægger en procedure, der gør det muligt at evaluere situationen og om fornødent indlede forhandlinger med tredjelande.
28. Direktiv 90/531/EØF om aftaler, som indgås med enheder i sektorer, som ikke er omfattet.

Artikel 3 i ovennævnte direktiv fastsætter for enheder, som udøver virksomhed med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter, en alternativ og mere fleksibel ordning end den generelle ordning, der er fastsat i direktivet. Anvendelse af denne alternative ordning er betinget af to ting: tildeling af tilladelserne og enhedernes indgåelse af aftaler skal være ikke-diskriminatoriske og gennemsigtige. Ordningen kan først anvendes, når den pågældende medlemsstat har rettet en anmodning herom til Kommissionen, som undersøger, om disse betingelser er opfyldt.

Medlemsstater, som anmoder om, at den alternative ordning må benyttes, skal ikke længere bevise, at de opfylder den første af disse betingelser fra det tidspunkt, hvor de har gennemført dette direktiv. Det skal bemærkes, at den almindelige ordning i direktiv 90/531/EØF vil være gældende for dem, såfremt de senere ikke overholder forpligtelserne i nærværende direktiv. Direktiv 90/531 bør derfor tilpasses. (artikel 13)

Det skal bemærkes, at direktiv [rekursmuligheder udelukkede sektorer] også finder anvendelse.

29. Endelig indeholder direktivet en bestemmelse om, at medlemsstaterne er forpligtet til at offentliggøre en årlig rapport om tildeling af tilladelser (artikel 10) og at underrette Kommissionen om, hvilke myndigheder der er kompetente, med henblik på offentliggørelse af denne liste i De Europæiske Fællesskabers Tidende (artikel 11). Der er ingen kommentarer til disse bestemmelser.

Juridisk grundlag

30. Et direktiv, som er baseret på Traktatens artikel 57, stk. 2, artikel 66, artikel 100A og 113, er det bedst egnede middel til at foretage en harmonisering af medlemsstaternes procedurer for tildeling af tilladelser. Kommissionen forbeholder sig desuden ret til at udnytte alle sine magtbeføjelser i henhold til Traktaten i forbindelse med de foranstaltninger, der skal iværksættes for så vidt angår de ved lov eller administrativt fastsatte nationale bestemmelser, som er i direkte strid med Traktatens bestemmelser.

KONKLUSION

Kommissionen foreslår derfor et direktiv, som indeholder fælles regler for tildeling og udnyttelse af tilladelser til forundersøgelse, efterforskning og indvinding af kulbrinter, baseret på Traktatens artikel 57, stk. 2, artikel 66, artikel 100A og artikel 113.

Forslag til
RÅDETS DIREKTIV
om betingelser for tildeling og
udnyttelse af tilladelser til
forundersøgelse, efterforskning
og indvinding af kulbrinter

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, og artikel 66, artikel 100A og artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, (1)

i samarbejde med Europa-Parlamentet, (2)

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Der bør vedtages foranstaltninger med henblik på gradvis gennemførelse af det indre marked i løbet af en periode, som udløber den 31. december 1992; det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital;

(1) EFT

(2) EFT

(3) EFT

i sin resolution af 16. september 1986⁽⁴⁾ understregede Rådet, at formålet med Fællesskabets og medlemsstaternes energipolitik er at sikre en bedre integration, befriet for handelshindringer, på det indre energimarked med henblik på at forbedre forsyningssikkerheden, mindske omkostningerne og styrke den økonomiske konkurrenceevne;

Fællesskabet er afhængig af import for så vidt angår forsyningen med kulbrinter; udnyttelsen af de ressourcer, der er beliggende i Fællesskabet, bør derfor gøres så optimal som muligt;

det bør sikres, at adgang til forundersøgelse, efterforskning og indvinding af kulbrinter sker på betingelser, som fremmer konkurrencen i denne sektor, således at der sker en styrkelse af integrationen på det indre energimarked, og Fællesskabets ressourcer udnyttes bedre;

med henblik herpå bør der fastsættes fælles regler, som sikrer, at procedurerne for tilladelse til forundersøgelse, efterforskning og indvinding er åbne for alle enheder, der har den nødvendige kapacitet; tildeling af tilladelser skal baseres på objektive og offentliggjorte kriterier, og de betingelser, som gælder for tilladelsen, skal ligeledes være kendt på forhånd af alle de enheder, der deltager i proceduren;

medlemsstaterne skal fortsat have mulighed for at gøre adgang til og udøvelse af den pågældende virksomhed afhængig af visse betingelser ud fra samfundsmæssige hensyn samt af erlæggelse af en finansiell modydelse eller i form af kulbrinter, og reglerne for denne modydelse skal fastsættes, så de ikke griber ind i enhedernes forvaltning; denne mulighed skal benyttes på en ikke-diskriminatorisk måde; bortset fra de betingelser, der vedrører brug af den, er der ikke grund til at pålægge enhederne betingelser og forpligtelser, som ikke begrundes i behovet for at gennemføre denne virksomhed; kontrol med enhedernes virksomhed skal begrænses til, hvad der er nødvendigt for overholdelse af disse forpligtelser og betingelser;

(4) EFT nr. C 241 af 25.9.1986, s. 1.

der bør ske en begrænsning af det område, som en tilladelse dækker, og af tilladelsernes længde, så det undgås, at en enhed får eneret til områder, som vil kunne udnyttes mere effektivt af flere enheder;

tildeling af en eneretstilladelse til udnyttelse af et område og udnyttelse af denne ret i det tidsrum, som er fastsat i tilladelsen, udgør en rimelig modydelse til de risici, som enheden skal tage; denne modydelse overstiger langt den risiko, der tages, hvis en enhed i et meget langt eller ubegrænset tidsrum nyder godt af en eneretstilladelse for et helt geografisk område, uden at andre enheder har haft mulighed for at kunne udnytte dette område, hverken da området tildeltes eller senere; for at sikre, at direktivet får størst mulig virkning, bør der fastsættes betingelser, som kan afhjælpe denne situation, i det omfang området endnu ikke udnyttes fuldt ud; der bør imidlertid tages hensyn til situationer, som er beskyttet af loven, og det bør fastsættes, at enhederne i givet fald skal ydes erstatning i henhold til national ret;

medlemsstaternes enheder bør i tredjelande kunne behandles på tilsvarende vis, som enhederne fra de pågældende tredjelande behandles i Fællesskabet i henhold til direktivet; der bør fastsættes en procedure, der tager sigte herpå;

direktivet bør gælde for tilladelser, der udstedes efter direktivets iværksættelsesdato; de enheder, som har fået tildelt en tilladelse, der er udstedt inden nævnte dato, bør fritages for de betingelser og forpligtelser, som ikke længere kan pålægges efter samme dato; der bør imidlertid tages hensyn til situationer, som er beskyttet af lovgivningen, og det bør fastsættes, at enhederne i givet fald får erstatning i henhold til national ret;

Rådets direktiv 90/531/EØF⁽⁵⁾ og⁽⁶⁾ gælder for enheder i sektoren med hensyn til leverings-, arbejds- [og tjenesteydelses]kontrakter; anvendelse af den alternative ordning i henhold til artikel 3 i direktiv 90/531/EØF er bl.a. betinget af, at tilladelserne i den medlemsstat, som anmoder om anvendelse af denne ordning, tildeles på en ikke-diskriminatorisk og gennemsigtig måde; en medlemsstat opfylder denne betingelse i det øjeblik og så længe den overholder forpligtelserne i nærværende direktiv; direktiv 90/531/EØF bør derfor tilpasses -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I dette direktiv forstås ved:

- 1) offentlige myndigheder, offentlige myndigheder som defineret i artikel 1, nr. 1, i direktiv 90/531/EØF;
- 2) enhed, enhver fysisk eller juridisk person eller enhver gruppe af sådanne personer, som anmoder om eller som er i besiddelse af en tilladelse;
- 3) tilladelse, enhver ved lov, administrativt eller ved aftale fastsat bestemmelse, hvorved myndighederne i en medlemsstat tildeler en enhed eneret til for egen regning og risiko at udnytte et geografisk område med henblik på at forundersøge, efterforske og/eller indvinde kulbrinter;
- 4) myndigheder, de offentlige myndigheder, som har beføjelse til at udstede en tilladelse og kontrollere fuldbyrdelsen heraf.

(5) EFT nr. L 297 af 29.10.1990, s. 1.

(6) EFT

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sikrer, at der er ikke-diskriminatorisk adgang for enhederne til virksomhed som forundersøgelse, efterforskning og indvinding af kulbrinter samt ikke-diskriminatorisk udøvelse af denne virksomhed.
2. Medlemsstaterne kan af forsvarshensyn forbyde adgang til og udøvelse af sådan virksomhed i grænseegne for en enhed, som faktisk kontrolleres af et tredjeland og/eller statsborgere fra et tredjeland.
3. Før den i stk. 2 omhandlede mulighed bringes i anvendelse, skal Kommissionen give sit samtykke hertil, og den påser navnlig, at der ikke sker forskelsbehandling af andre enheder end de i stk. 2 omhandlede.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne kan fortsat forbyde den i artikel 2, stk. 1, omhandlede virksomhed på dele af deres territorium, for så vidt det er begrundet i hensynet til det nationale forsvar, beskyttelse af befolkningen, den offentlige sundhed, transportsikkerheden, beskyttelse af miljøet, sikkerhed for anlæg og sikkerhed for arbejdstagere eller planlagt forvaltning af kulbrinteressourcerne. De bevarer derfor også muligheden for at fastsætte betingelser for udøvelse af denne virksomhed.
2. Medlemsstaterne påser, at benyttelsen af den i stk. 1 omhandlede mulighed ikke medfører forskelsbehandling af enhederne.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at tilladelserne tildeles på grundlag af en procedure, hvor alle interesserede enheder kan indgive ansøgning.

2. Proceduren indledes:

- a) på myndighedernes initiativ ved en meddelelse, der offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Officielle Tidende mindst 90 dage inden udløbsfristen for indgivelse af ansøgninger, eller
- b) efter indgivelse af ansøgning fra en enhed. Ansøgningen offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Officielle Tidende. Andre interesserede enheder kan inden udløbet af en frist på mindst 90 dage efter offentliggørelsen ligeledes indsende ansøgning.

Det fastlægges i meddelelsen henholdsvis offentliggørelsen, hvilken form for tilladelse og hvilke geografiske områder ansøgningen vedrører eller kan vedrøre, samt på hvilket tidspunkt tilladelsen forventes tildelt.

3. Tildeling af en tilladelse, som udelukkende skyldes ændring i navn eller ejerskab for den enhed, som er i besiddelse af en eksisterende tilladelse, eller en ændring i denne enheds sammensætning, anses ikke for at være en tildeling af tilladelse efter stk. 1.

Artikel 5

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på følgende:

- a) Når opdelingen af de geografiske områder ikke skyldes en forudgående geometrisk opdeling af territoriet, fastlægges de forskellige områders areal på en sådan måde, at der sikres den bedst mulige udnyttelse af disse områder ud fra en teknisk og økonomisk synsvinkel. Der fastsættes objektive kriterier i denne forbindelse, og disse stilles til rådighed for enhederne, inden ansøgningerne indgives.

- b) Tilladelsens varighed må ikke overstige det tidsrum, som er nødvendigt for at afslutte den virksomhed, som tilladelsen vedrører. Myndighederne kan dog forlænge tilladelsen, når udnyttelsen er blevet forsinket af uforudsigelige årsager såsom særlige vanskeligheder i forbindelse med det pågældende geografiske områdes geologiske struktur eller et uventet fund af kulbrinter, som ikke kan vurderes og sættes i produktion inden for det fastsatte tidsrum.

- c) Enhederne stiller hurtigst muligt hele det geografiske område eller en del heraf, som de ikke ønsker at udnytte, til rådighed for de kompetente myndigheder.

Artikel 6

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for, at:

- 1) tilladelserne tildeles på grundlag af enhedernes tekniske og finansielle kapacitet og ét eller flere andre kriterier vedrørende:
 - a) den måde, hvorpå de har til hensigt at udnytte det pågældende geografiske område,
 - b) den effektivitet og ansvarlighed, som de har udvist i forbindelse med andre tilladelser,
 - c) den pris, som enheden er parat til at betale for at opnå tilladelsen, når tilladelsen udbydes til salg.

Disse kriterier fastlægges og offentliggøres inden påbegyndelsen af den periode, hvori ansøgningerne indsendes, i medlemsstaternes statstidende og i den offentliggørelse, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2;

- 2) alle betingelser og krav vedrørende udøvelse eller ophør med virksomheden, som er gældende i forbindelse med tilladelser af samme type i henhold til de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, som gælder på indgivelsestidspunktet for ansøgningerne, uanset om de er fastsat i tilladelsen, eller om forudgående godkendelse af dem er en betingelse for tildeling af tilladelsen, fastsættes og stilles til rådighed for de berørte enheder ved påbegyndelsen af den periode, der er fastsat for indgivelse af ansøgninger om tilladelse;
- 3) enhver ændring i betingelserne og kravene, som indføres under proceduren, meddeles alle berørte enheder;
- 4) de kriterier, betingelser og krav, der omhandles i nærværende artikel, anvendes ikke-diskriminatorisk;
- 5) en enhed, hvis ansøgning om tilladelse ikke er blevet imødekommet, underrettes, hvis den ønsker det, om årsagerne til denne afgørelse.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne påser, at de i artikel 6, nr. 2, omhandlede betingelser og krav samt de detaljerede forpligtelser i forbindelse med udnyttelse af en specifik tilladelse udelukkende er begrundet i behovet for at gennemføre indvindingen i det geografiske område, for hvilket der er indgivet ansøgning i henhold til artikel 3, eller mod betaling af en modydelse i form af kontanter eller kulbrinter. Ved fastsættelse af udbetalingsreglerne for sådanne modydelser påser medlemsstaterne, at enhedernes selvstændige forvaltning ikke påvirkes.

2. Medlemsstaterne påser, at kontrollen med enhederne i forbindelse med en tilladelse kun omfatter det nødvendige for at sikre, at de i stk. 1 omhandlede betingelser, krav og forpligtelser overholdes. De træffer i særdeleshed de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at ingen enheder ved love eller administrativt fastsatte bestemmelser eller ved en eller anden form for aftale eller kontrakt forpligtes til at afgive oplysninger om, hvor de foretager eller påtænker at foretage deres køb, medmindre myndighederne anmoder herom, og da udelukkende med henblik på de formål, der er nævnt i Traktatens artikel 36.

Artikel 8

1. Hvis en enhed den 1. januar 1993 besidder en tilladelse, som er tildelt på vilkår, som udelukkede, at andre enheder kunne indgive ansøgning eller komme i betragtning, træffer den pågældende medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der udstedes nye tilladelser for de dele af det geografiske område, som ikke udnyttes på ovennævnte tidspunkt.
2. I forbindelse med anvendelsen af stk. 1 anses som dele, der endnu ikke er udnyttet, de dele af det pågældende geografiske område, som endnu ikke er blevet efterforsket eller for hvilke myndighederne ikke er blevet anmodet om at give godkendelse til indvinding, eller, hvis en sådan godkendelse ikke er påkrævet, i hvilke indvindingen ikke er påbegyndt
 - inden for den frist, som er angivet i tilladelsen, eller
 - inden for den frist, der er anført i lovgivningen eller i givet fald i andre tilladelser, eller, hvis en sådan frist ikke er fastsat,
 - inden for en frist på fem år efter tildeling af tilladelsen.

3. Den pågældende medlemsstat sørger for, at der kan indgives ansøgning om de i stk. 1 omhandlede nye tilladelser fra den 1. januar 1993.
4. Medlemsstaterne påser, at den enhed, hvis rettigheder begrænses i henhold til stk. 1, får erstatning af samme art som erstatning i henhold til den nationale lovgivning for lignende begrænsninger af rettigheder, som er begrundet i samfundsmæssige hensyn.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, hvis enheder støder på generelle vanskeligheder af retlig eller faktisk art i forbindelse med at få adgang til forundersøgelse, efterforskning og indvinding af kulbrinter og gennemførelse heraf i tredjelande.
2. Kommissionen aflægger senest den 31. december 1993 og derefter periodisk rapport til Rådet om situationen for disse enheder i tredjelande, samt om hvilke fremskridt der gøres med eventuelle forhandlinger i henhold til stk. 3 med disse lande eller i internationale organisationer.
3. I alle tilfælde hvor Kommissionen enten på grundlag af de rapporter, der er omhandlet i stk. 2, eller på grundlag af oplysninger fra andre kilder konstaterer, at tredjelande i forbindelse med adgang til den i stk. 1 omhandlede virksomhed eller dens udøvelse ikke giver EF-enheder samme behandling, som Fællesskabet giver enheder fra det pågældende tredjeland, kan Kommissionen indlede forhandlinger med henblik på at ændre dette forhold. Den kan i givet fald forelægge Rådet forslag.

4. I de i stk. 3 nævnte tilfælde kan Kommissionen til enhver tid, ud over at indlede forhandlinger, give en medlemsstat, som fremsætter begrundet anmodning, tilladelse til at afslå tildeling af en tilladelse til en enhed, som faktisk kontrolleres af det pågældende tredjeland og/eller statsborgere i dette tredjeland. Kommissionen antages at have givet sin godkendelse, hvis den ikke inden tre måneder, efter at medlemsstaten har fremsat anmodningen, har afgivet negativ udtalelse.
5. De foranstaltninger, der træffes i henhold til nærværende artikel, påvirker ikke Fællesskabets forpligtelser ifølge de internationale aftaler, der gælder for adgang til og udøvelse af forundersøgelse, efterforskning og indvinding af kulbrinter.

Artikel 10

Hver medlemsstat offentliggør og fremsender årligt en rapport til Kommissionen, som indeholder oplysninger om de geografiske områder, som agtes udbudt til indvinding, de tildelte tilladelser, hvilke enheder der har modtaget disse tilladelser og deres sammensætning, samt om de reserver, der skønnes at være på den pågældende medlemsstats territorium.

Artikel 11

Medlemsstaterne giver Kommissionen underretning om myndighederne senest den 1. november 1992. De underretter straks Kommissionen om senere ændringer. Kommissionen offentliggør en liste over myndighederne og eventuelle ændringer heri i De Europæiske Fællesskabers Officielle Tidende.

Artikel 12

1. Dette direktiv finder anvendelse på tilladelser, som tildeles fra den 1. januar 1993.
2. Artikel 7 gælder for tilladelser, som er tildelt inden denne dato. Medlemsstaterne påser, at enheder og andre berørte parter, hvis rettigheder begrænses i henhold til nærværende afsnit, modtager erstatning af samme art som erstatning i henhold til den nationale lovgivning for lignende begrænsninger af rettigheder, som er begrundet i samfundsmæssige hensyn.

Artikel 13

I artikel 3 i direktiv 90/531/EØF indsættes som stk. 5:

- "5. Hvad angår udnyttelse af geografiske områder med henblik på forundersøgelse eller indvinding af olie og gas, gælder stk. 1-4 på følgende måde fra den dato, hvor den pågældende medlemsstat har tilpasset sin lovgivning til bestemmelserne i Rådets direktiv* [om regler for tildeling og udnyttelse af tilladelser til forundersøgelse, efterforskning og indvinding af kulbrinter]:
- a) de i stk. 1 fastsatte betingelser formodes at være opfyldt fra omhandlede dato, uanset bestemmelsen i stk. 3;
 - b) fra omhandlede dato skal den i stk. 4 omtalte medlemsstat kun fremsende de bestemmelser, der vedrører overholdelse af de i stk. 2 og 3 omhandlede betingelser;

EFT nr. L ...".

Artikel 14

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv den 1. januar 1993. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de ledsages ved offentliggørelsen af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 15

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

ISSN 0254-1459

KOM(92) 110 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

12

Katalognummer : CB-CO-92-181-DA-C

ISBN 92-77-43589-5

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg